

{ אז נדברו }

פרשת יתרו תשפ"ד | גליון מספר: 637 | לסדר: "ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש"

להצטרפות לרשימת התפוצה

במייל:

a8447168@gmail.com

ניתן לקבל את הגיליון בפקס
באמצעות שיחת טלפון:

079-5319191

קראת? נהנית?
רוצה להיות חלק מאיתנו?

שאלת את עצמך איך

תורמים?

באופציות שלהלן:

בבנק: פאגי

סניף 182

חשבון 747815

ע"ש: שב שמעתא (ע"ר)

ניתן לקבל קבלה מזכיר להחזיר מס (ס' 46)

באשראי: "נדרים פלוס"

בטלפון: 0799-654321

בדואר: פולק, גאולה 15 חיפה

למענה אנושי:

052-7683095

054-8446691

תודה מראש!!!

בשורות טובות

ישועות ונחמות!

האם אני חרדי או 'מסורתי'?? מה זה מסורתי?

כשנולד לי ילד.. יום לפני הברית פגש אותי המוהל ואמר לי: היות ואתה חייב למול את הבן שלך **ולא אני!** אז אני רוצה להסביר לך מה **אתה** אמור לעשות בתור אבא. נבהלתי ואמרתי לו: תודה רבה! אבאלע.. אני מוותר על התענוג... אני סומך עליך בעיניים עצומות... אתה המוהל.. אתה אלוף... אתה מקצועי... קח כמה כסף שאתה רוצה... רק תעשה את העבודה שלך ותן לי לחיות. אני עוצם עיניים... ואל תשכח לעדכן אותי כשסיימת. אוהו... רק זה חסר לי... שהוא עוד יסביר לי איך להיות מוהל... (אני מהטיפוסים שמפחדים להחזיק סכין... ודם... זה לא חסר לי בחיים... לא נולדתי ב'מנז' הזה) **אבל המוהל לא ויתר!!!** הוא טען לי בתוקף:

סליחה!! אתה יהודי!!! ונולד לך כעת בן והחובה למול אותו **מוטלת עליך!!!** וזו מצוות עשה שיש בה כרת!!! אז מה זה ההתחמקות הזו?? מה זה שאתה בורח ואומר אני לא יודע להחזיק סכין... אני מפחד מ-דם.. אתה מחויב למול את הבן שלך כי זו חובתך כיהודי!!! רק מה? סו"ס אתה עדיין קצת חושש... הידיים שלך רועדות (מהכתיבה של העלון...) וחיפשת מישהו שיכול ומוכן לעשות את זה יותר טוב ממך... נו... בסיידר... אז מינית אותי שליח!!! **אבל להפיל עלי ולברוח???** להגיד לי... קח... תעשה את זה... אני סומך עליך.. אתה יודע מה שאתה עושה... העיקר תעשה מה שצריך... ותעדכן אותי בסוף כשסיימת... סליחה... אתה **מסורתי???** שכבוד הרב יסדר לי את העניינים?

התוכחה הזו של המוהל הייתה בשבילי כמו פלעש!!! בום!!!

פתאום קלטתי שאם עד היום הייתי בטוח שאני החרדי הדוס החזק... ומאידך יש יהודים מסורתיים ופשוטים כאלו... אז זהו שפתאום אני קולט שלמיייעשה גם אני אשטיקלע מסורתי!!! **תבין: הרי מה נקודת ההבדל ביני ל-בין היהודי המסורתי???**

בא נגדיר את זה ככה: מסורתי זה אחד שמסוגל לקנות מצות לליל הסדר בחנות מכולת... ואני?? אני לא מסוגל!!! לא שייך... אין על מה לדבר.. אין סיכוי שאני אקנה מצות לליל הסדר במכולת... בינינו... למה לא?? מה... מה הבעיה לקנות מצות במכולת?? (מה... כי זה פחות מהודר?? נו... באמת... זו הסיבה? אתה עדיין מדמיינן שהמצות חבורה שאתה עושה יותר מהודרות ממה שהחבר שלך עושה?? בינינו... אתה מבין לבד שלא זו הסיבה...) למה רק מסורתיים קונים מצות במכולת... נו... באמת למה??

אני אסביר לך למה: כי המכולת שלנו... קוראים לה **מכולת רפי!** ואם אני אקנה מצות לליל הסדר במכולת של **רפי**... המשמעות היא שמי לקח על עצמו את האחריות על היידישקייט בשכונה שלנו? **רפי!!!** תבין: הרי עוד שבוע מגיע פסח... ואני הרי גר פה בשכונה... ומאיפה יהיה לי מצות? אוהו... בשביל זה יש לנו את רפי! בקיצור: רפי הוא אחראי היידישקייט בשכונתנו... כי תאר לעצמך שלא היה לנו את רפי... מאיפה היה לי מצות לליל הסדר.

בקיצור: רפי הוא הגבר הוקם עלי! הוא מקים עולה של תורה בשכונתנו!!!

אז זהו ש... שכנראה שהמשפט הזה לא כ"כ מצלצל לי באזניים... לא כ"כ נשמע לי לעניין שהיידישקייט שלי נופלת על רפי מהמכולת... (מילא בערב סוכות... שרפי בעצמו הגיע עם הכיפה הקטנה ועם חיוך גדול לקנות אצלי סט ארבעת המינים במחיר של תבנית ביצים אחת... נו... בסדר... אם היידישקייט של רפי נופלת עלי... זה עוד מתקבל על הדעת! אבל שהיידישקייט שלי תיפול על המסורתי הזה... זה מעליב למדי!!!) אני סומך עליך שהבנת פחות או יותר את רוח הדברים. את השפראך... בקיצור: כשמדובר במצת מצווה... יש לי עניין אישי להכניס את עצמי בעובי הקורה... זו הסיבה שאנחנו דוחפים את עצמנו כמעט בכח לחבורה של מצות. כי יש לי עניין להיות חלק מהסיפור... **אחרת אני מרגיש מסורתי!!!** שהנה... הגיע פסח... שרים מה נשתנה ואוכלים מצות... וקדימה... איפה הצדיק שהכין לנו את המצות? אני לא מסוגל להרגיש כזה שוונץ!! היהדות שלי יקרה ותופסת אצלי מקום משמעותי מידי בחיים... בשביל שאני אסכים להרגיש נגדר... סוג של 'מי הפעם לקח עלי אחריות' וארגן לי מצות עד הבית...

עד כאן במצת חבורה של ערב פסח... את זה כולם מבינים!!!

אז זהו!!! שאותו מוהל פתאום ירה לי חץ בלב... ולפתע גילה לי... שההלו... תתפלא לשמוע: אבל גם אתה מסורתי!!! אוהו מסורתי... נכון שבארבעת המינים אתה עומד שעות ובוחר ואתה לא קונה סטים במחיר חבילה כמו מסורתי... נכון שבמצות חבורה אתה לא מסוגל לקנות במכולת... נכון שגם את התפילין של הבן שלך... אתה לא תלך לחנות תשמישי קדושה ותסגור שם דיל של תפילין על הנייר ב-1500 שקל... לא!!! בזה אתה חרדי!!! פה אתה בקנאות לוקח את העניינים לידיים... ולא מסוגל להפיל את היידישקייט שלך על הצדיק מהחנות של תשמישי קדושה... **אבל!!! בהרבה הרבה תחומים אחרים ביהדות**... אני כן נראה כמו מסורתי... **ולגמרי כמו מסורתי!!!** הנה... הדוגמא הראשונה היא בברית של הבן שלי שאני מגיע למוהל עם 'כיפה כחולה' ואומר למוהל... כבודו יעשה מה שצריך... כפפרה עליך... רק תעדכן אותי שסיימו... **זה שפראך של מסורתי!!!** אבל עזוב... בינינו... הדוגמא של הברית היא הכי קטנה... סו"ס ברית זה משהו של כמה פעמים בודדות בחיים... זה משהו שהכי קל לי לדון את עצמי לכך זכות... אבל יש עוד הרבה שאלות הלכתיות שגרתיות... שאני ממשיך להתקשר לרב כמו מסורתי... כבוד הרב... לא יודע מה... מי... לא מבין בנושא הזה... שהרב יגיד לי מה ההלכה... מה צריך לעשות... ובזה נגמר הסיפור...

החליפה שיושבת מצוין על הקולב!! האם היא גם מצוינת עלי??

בחור יקר או לחילופין אברך יקר: אני רוצה להגיד לך משהו: אם זכית ואתה עושה חיל בלימוד... אם יש לך גישמאק בסוגיה... אם אתה כבר מחובר למה שאתה לומד... ויש לך כבר איזושהי משיכה לתחום או לסגנון מסוים של לימוד... בקיאות... עיון... הלכה... מצידי אגדה... מוסר... חסידות... אם אתה מרגיש את עצמך כבר שייך ומחובר לאחד מחלקי התורה... אז אני רוצה שתדע לך: **שזה לא מובן מאליה!!!** אתה צריך להודות לה'!!! כי לא כולם אווזים שם... יש כאלו שעדיין מחפשים ומגשימים ועדיין לא הצליחו לזהות את החלק האישי שלהם בתורה... בקיצור: יש כאלו שהם עדיין בשידוכים בתורה!!!

כן... צריך לדעת שהחלק האישי שלי בתורה זה ממש כמו **שידוכים!!!**

יש כאלו שהשידוך שלהם מגיע על ההצעה הראשונה... יש כאלו שאבא שלהם הודיע להם... אתה מתארס היום... (במילים אחרות: אותם אלו שנכנסו לשיבה קטנה והתחילו ללמוד ומאז הכל נוסע... הם יושבים ולומדים... והכל טוב... כך הם המשיכו לשיבה גדולה ומשם לכלול והם עושים חיל... לומדים ומונחים בלימוד... והם מצידם לא מבינים מה אני מסתבך... כן... יש גם מיעוט מצוי כזה... הייתי אומר אפילו 30% מהלומדים ככה... זכותך להתווכח על המספרים והאחוזים... ובאותה מידה יש כאלו שמתעקבים בשידוכים!!! יש כאלו שארץ להם כמה שנים של עליות ומורדות עד שהם נכנסו לשוונג ונכנסו ללימוד... ויש כאלו שעדיין מתעקבים בשידוכים של תורה... ויש לעיכוב הזה כל מיני סיבות...

יש כאלו שמתעקבים בגלל שלא נתנו להם צ'אנס... אף פעם לא יצא להם ללמוד לפי טבעם... מדובר באחד כזה שהיא תמיד 'צמוד' ומשועבד לסדר הלימוד בישיבה ובכולל... וממילא אף פעם לא יצא לו להקשיב לעצמו!!! לזהות את נטיית הלב האישית שלו... ומי שעדיין לא מכיר את טבעו!!! מה הפלא שאין לו שום קצה חוט לזהות מה החלק שלו בתורה...

ותכלס... זה עצוב!!! זה אפילו מקומם!!! איך?? איך קורה כזה דבר??

הרי כל צעיר קלאסי מהרוחב... איכשהו במשך החיים היא עיצב לעצמו איזה תחום התעניינות... זה מתעניין בכדורגל... וזה בצבא... זה פוליטיקה וזה בכסף... יום אחד כל אחד מזהה את הנטיה שלו!!! החיובית והשלילית!!! זה הדבר האחרון שצריך להסביר אותו... זה הדחפים שלנו שמתפרצים... כל אחד והתשוקה הטבעית שלו... אז איך יכול להיות שבחור ישיבה או אברך יושב בבית המדרש שנים ע"ג שנים... ועדיין הוא לא פיתח איזה תחום התעניינות מסוים... משהו כזה ש... "בא לי עליו"!!! מה פשר מידת ההשתוות הזו? רבש"ע: איפה הקריזות?? איפה הגריקים?? חסר גריקים בחיים... לכל אחד יש את הצבע שלו... את המאכל שהוא הכי אוהב... את היציאות שלו... ואיפה זה בלימוד??

אני אוהב לפגוש בבית מדרש אברכים עם קריזות... אחד ניגש אלי... הוא מתעניין בסוגיה של ההיררכיה בחז"ל... (במילים אחרות: איך בנויה הרשות המחקרת בחז"ל...) יש אחד אחר שיש לו שטיקל שלם בזכויות יוצרים... ויש אחד שהוא נכנס חזק לנושא של דקדוק בקריאת התורה... ולי יש את הקריזות שלי... י"ב שבטים... ארץ ישראל... כן... מה יש... קצת קריזות לא זיקו... ובינינו... נכון זה נשמע לך מוזר?? למה?? כי... כי הרי צריך ללמוד גמרא גפ"ת...

תודה רבה... **צריך!!!** צריך גם לקום מוקדם בבוקר... צריך גם להגיע בזמן לתפילה!! אז איפה אתה?? צריך גם להיות בעל בטחון... אז למה אתה רועד מפחד?? נו... למה?? כי אתה בן אדם!!! וזה נורמלי שאתה בן אדם!! ועובדים על זה... אבל לבנתיים אני בן אדם... אז למען ה': איפה הבן אדם הזה בתוך בית המדרש?? למה בקידוש אחרי התפילה... כל אחד לוקח עוגה אחרת... אחד לוקח קוגל ואחד לוקח הערינג... וכשזה מגיע ללימוד... פתאום העסק נהיה קצת מאובן!!! לומדים מה שצריך!!! איפה הביטוי האישי?? תבין: בסוף שבת תורה זה של שידוך... בסופו של דבר תורה זה עניין של התאמה!! נכון שבתור בחור צריך קודם ללמוד את הבסיס... צריך לקלוט את הרקע... גם בשיבות חסידיות... יודעים שיש את השנה שנתיים שעדיין לא נכנסים לשידוכים... למה? כי צריך קצת להתבשל! צריך ללמוד משהו!!! אבל בשלב מסוים... כולם מבינים שצריך למצא שידוך...

יום אחד אתה צריך למצא את השידוך שלך בתוך התורה... והשידוך שלך זה הביטוי האישי שלך!!! אז שלא תבין לא נכון... יש כאלו שמצאו את השידוך שלהם בתורה בלי ביטוי אישי... כבר הזכרתי מקודם את המיעוט הניכר של אלו שהתיישבו מול הגמ' וזהו!! מכאן ואילך אל תקרי מורשה אלא מאורסה... אשרי חלקם... שידוד לה... אבל מה לעשות... יש כאלו שהשידוך שלהם בתורה זה... זה עניין של התאמה!!! הם צריכים למצא את עצמם בתורה... ולא קשה למצא!!! רק צריך לאפשר... להעיז לצאת מהמוסכמות...

מה שהכי מתסכל אותי... יוצא לי לדבר עם בחור או אברך... הוא מספר לי שהכל על הפנים... אין לי טעם בלימוד... אני לא מוצא את עצמי... אין לי חשק לכלום... ואז תוך כדי שאני מדבר איתו... לפתע אני שואל אותו: רגע... אולי תחליף כולל?? לא!!! הוא נזעק: בשום אופן לא!!! למה?? זה כולל **מצוין!!!** זה אחד מהכוללים הכי טובים בגוש דן... רבש"ע: מה מצוין?? על מה אתה מדבר? לפני רגע אמרת לי שהכל עעעל הפנים... כל לבב דוי וכל ראש לחל... אז מה מצוין פה?? מתי תבין: שכולל מצוין **זה כולל שמתאים ליון!** אם הוא לא מתאים לך... אז מה יעזור שהוא מצוין?? **הוא מצוין על הקולב!!!** הלכתי פעם לחנות חליפות... מדדתי חליפה... היא הייתה נראית עלי כמו שק... והמוכר מתעקש: תשמע... החליפה הזו מצוינת... אמרתי לו: אדוני היקר... זה מצוין על הקולב!!! אצלי... **מה שמתאים למידות שלי, זה מה שמצוין**... רבותי... דיי! תבינו עניין... הלימוד הטוב ביותר זה מה שמתאים לי! הישיבה המצוינת, זו הישיבה שהכי מתאימה לי! לא מה שמצוין על הקולב! די... מספיק אנחנו כואבים על מעוכבי השידוכים... לפחות את השידוך עם התורה לא נעכב במו ידינו... יש שידוך עב"ג... ויש שידוך עב"ל... אם ניסית בשטאנץ הכללי והממסדי ולא זכית להתחבר ללימוד עב"ג... אז תתחיל ללמוד לפי טבעך... תתחיל להקשיב לעצמך... ושוב נשנן משפט שמסתמא הוזכר פה: עדיף להיות מחובר עד הסוף לקצת תורה!!! מאשר להיות מחובר קצת להרבה תורה!!! עדיף לכתוב בשיא המרץ ספר הלכתי על ברכת החמה!!! מאשר ללמוד בעייפות ובגרידת רגלים את כל הש"ס... ולמה?? כי מי שכתב ספר על ברכת החמה זה השידוך שהוא מצא בתורה... זה השטייגן שהוא עשה בשנה האחרונה... אה... תצחק עלי... מה... זה מה שעשית בשנתיים האחרונות? כן!!! עדיף לקבל שידוך אחד... מאשר להמשיך להיות בשידוכים... מי שאין לו טעם בלימוד והוא לומד כי כולם לומדים... הוא עדיין לא מצא את השידוך שלו... אז נכון... שכל התורה פתוחה לפנינו... אבל איפה השידוך שלך?? איפה החיבור האישי שלך?? כמובן!!! מיותר לציין שהמסר הזה נועד לגילאי שידוכים!!! בחורים עד גיל קיבוץ למעלה... עדיין לא כשירי שידוכים... עדיין צריכים ללחוץ בלחמי ולשתות בין מסכתי... וללמוד את הבסיס של הגפ"ת... ואכמ"ל.

ניתן לקנות את הספר 'המסולאים בפז' - תורה, העוסק בדרכי העליה וההתמודדות מתוך בית המדרש

האהוב והמוכר, (נב ספר זה לא יעיל, ולא נותן מענה עבור ציבור הנשים)

לפניך טעימה חלקית מהנושאים שנתפחים בספר... כיצד ניתן לרכוש בקיאות בכל חלקי התורה?? מה עושים עם ריפון?? מתי צריך לסגור את הגמ' ולצאת לפוש... איך מגיעים לחשק התורה?? כיצד להתרגל ללמוד גם בלי חברותא?? מה זה **לא** חברותא? ומה עושים כשיש תחרות סמויה עם החברותא? עד כמה אני מחויב לטוויבת הישיבה?? איך כותבים חבורה...?? האם יש סיכוי שיום אחד גם אני אהיה עקבי ואוכל בזמן ואישן בזמן? האם מוסר זה נחלתם הפרטית של הליטאים... והאם חסידות שייכת רק למגזר החסידי?? רגע... למה לא לומדים בישיבות נביא...?? האם יש בעיה ללמוד שוטנשטיין?? האם דף היומי שייך לבעלי בתים?? האם יש עניין לגשת למבחנים... והאם יש עניין ללמוד מ"ב גם אם זה בלי ההערות של דרשו?? גואם עוברת עלי תקופה של חוסר חשק בולט בלימוד... איך מאבחנים מה הבעיה?? וכו' וכו' וכו' וכו'

לרגל ימי השובבי"ם,

הדפסנו את הספר 'ימאן' באלמי עותקים חדשים עם הוספות ופרקים נוספים, וכולם חייבים להימכר!!!

מוקדש לחיילי הקדושה הנלחמים בעוז ובתעצומות בקרב האמיתי בדגל נאמנות לה'. קוראינו היקרים: התגייסו לצבא!!! הצטרפו למאמץ המלחמתי,

לתת תעצומות ותמיכה ל'כוחותינו', צבא ההגנה האמיתי של עם ישראל,

כוחותינו חזקים! ואנחנו פה בשביל להתחזק יחד ולחזק, עוד כח, עוד גב.

ניתן להשיג בכל מוקדי ההפצה של גיליון זה, ואצל הנציגים בישיבות.

לביור נקודת המכירה הקרובה אליך:

0548446691 0527683095

הרב של המזוזות והסת"ם שלי... ואתה תהיה המורה הוראה שלי... ואתה המוהל... ואתה הבעל קורא...

ועם מה אני נשארתי? **אני נשארתי מסורתי עם כיפה כחולה!!!** שמכבד את כולם להקים את התורה... והוא נשאר שם למטה עם הצאן והבקר שירעו אל מול ההר ההוא... **ויקרא שמו בישראל מסורתי!!!**

תכל'ס: מה הבעיה בלהיות מסורתי??? הבעיה היא: שאם אתה רוצה להיקרא **בן תורה**... (ולא בסמאות אלא באמת...) מה זה בן תורה? מה זה אומר שאני **בן** של התורה??? זה אומר שאני חלק מהעניין!!! אני מקים ומרים את התורה ולא מחכה שהיא תגרוג אותי... אני פה לא בשביל לקבל שירותי דת אלא לספק שירותי **דת!!! הבנת את הרעיון???**

אז הנה לך... בבקשה!!! הנה לך אפיק מאוד מאוד נרחב ובלתי נגמר מה המשימה שלנו בתוך בית המדרש... מה זה נקרא להקים תורה!!! להקים תורה זה לאו דווקא להקים מוסדות... כדי שיהיה אפשר לכתוב עליך מקים עולה של תורה... לא!!! מקים תורה זה אחד שהחליט להיות גורר ולא נגרר... תופס ולא נתפס... בקיצור: להיות מקים תורה זה להכניס את עצמי בעניין!!! להיות נושא התורה ולא שהיא תישא אותי...

לצורך הבנת העניין עד הסוף... אני רוצה להציג את זה גם מזווית אחרת... תנסה לחשוב שיום בהיר אתה מוצא את עצמך לבד לבד... זרוק בסוף העולם... אין אף יהודי לידך... כעת בא נתחיל לעבור על כל התרי"ג מצוות אחד אחד... (כמובן מהמצוות המצויות בימינו) אני כעת זורק לך רשימה אקראית של מצוות מכל הבא לידך... את מה שאתה יודע להסתדר לבד תקיף בעיגול... **קדימה**: שחיטה, תפילין, תרומות ומעשרות, מקוה, תחומין, עירובין, ציצית, גיד הנשה, חלב, כבד, מצות, ד' המינים, לחי, צורת הפתח, הגעלה, הכשרה, מילה, ריבית, ליבון, סימני חיה ועופות ודגים, תאריך יהודי, מזוזה, ספר תורה, שופר, חלה, ערלה, כלאים, זריחה, שקיעה, גיטין, קידושין, כתובה, חליצה, הקפת הראש, שעטנז, מכירת חמץ, פרזבול, קריאת התורה, גבאי, חבאי, קדישא... נו... מתוך הרשימה הזו... מה אתה יודע לעשות ולהסתדר לבד?? **שתיקה!!! אני מעדיף להשאיר את זה פתוח...**

בקיצור: מה מתברר??? שאם ביום בהיר אני נזרק לקצה העולם... אני בבת אחת מוצא את עצמי עם לשון בחוץ ואין לי שמץ של מושג איך להתנהג באופן מעשי כמו יהודי!!! **נו... מה זה אומר?? מה טמון בזה???**

זה אומר שאם כיום אני כן!!!! כן מתנהג כמו יהודי... זה **רק בגלל** שיש פה כל מיני 'מישושים' כאלו שהם יודעים בשבילי את התורה... והם מסדירים לי את ענייני ה'דת', ואני פשוט **נופל עליהם!!!**

הנה לך מדגם של- אשר **לא** יקים את דברי התורה!!! יש כמה שהם מקימים את התורה בשבילי... ואני מגיע למוכן... אבל אם הם יעלמו כל היהדות שלי קורסת... אני נשאר בלי כככלום... אז הנה!!

הנה לך מדגם אחד מני תרי"ג מצוות מה נקרא "ברוך אשר יקים את דברי התורה הזאת"!!! **אבל הלאה... יש עוד רשימה ארוכה ארוכה...**

למה לא למדתי הלכות שביו"ד ואיסור והיתר ותערובת?? כי... כי יש ב"ה מספיק **מורי הוראה**... כל שאלה שמתעורר לי אני ניגש אליהם... למה אני לא יודע לעשות קשר של תפילין? כי יש לי שכן שהוא בתים מאכער שהוא יודע לעשות קשר תפילין... ולמה אני לא מבין מהחיים שלי במצוות התלויות בארץ?? כי בשביל זה יש ביהמ"ד להלכה בהתיישבות... הם כבר מטפלים בכל המצע המנותק... ומה עם הלכות שבת?? ברוך ה'... יש היום ספרים נפלאים... עם אינדקס ותוכן עניינים נפלא... ומה עם עירובין?? תעשה טובה, זה לא התחום שלי... יש לי כמה מספרי טלפון מצויינים... הם יענו לך... הם מומחים... יש להם ידע מדהים ומפורט... ומה עם המקרר בשבת... והמזגנים... והברזים והמונה מים...? אה... בשביל זה יש משמרת השבת... תפנה אליהם... רוצה טלפון שלהם??

בקיצור: התורה כבר מאויישת... הכל מטופל... כולם כבר עושים לי את העבודה. ולי לא נותר אלא להיות המסורתי... שמופיע ככה בפתאומית... **כבוד הרבנים... סיימתם להסדיר לי את כל ענייני הדת??**

בקיצור: שמתי לב שכל מסכת שאני לומד ו... ומתעורר בי איזשהו רצון חיובי אולי להיכנס לעובי הקורה ולגשת לזה ברצינות ולהיכנס לעניין... בסופו של דבר אני תמיד יורד מזה... למה?? כי עמוק בלב אני מרגיש שעזוב... נו... העסק מטופל... המקצוע כבר מאויש... כשבאתי ללמוד **כתובות**... נזכרתי בטוענים רבניים שהם כבר מומחים בכל סוגי המריבות במזונות וגביית כתובה... אז מה צריך אותי... מה... אני טוען רבני?? כשהגעתי **לגיטין** נזכרתי בבית הדין הרבני... יש מספיק דייני גיטין שיושבים שם והנושא מטופל... כשהגעתי **לקידושין**... נזכרתי שזה כבר תפוס לראשי ישיבות... הם כבר בקיאים בכל הלכות קידושין... והנה כעת הגיע סדר **נזיקין**... ושוב היה לי רגע של התעוררות... רגע... אולי אני אנסה קצת להיכנס לשו"ע חו"מ בעיון... להיות קצת בקי ב"אלה המשפטים"!!!

ואז שוב הגיעה לי אותה מחשבה מייבשת... נו... באמת... מה אתה בדיוק רוצה... מה... אתה רוצה להיות דייני?? נראה לך שחסרים דיינים בבית דין הישר והטוב?? חסרים הרכבי בי"ד שונים בקרית ספר??

נו... באמת מה התשובה על כל הטענות האלו גם יחד??

אתה צודק!!! לא צריך כלום... יש מספיק דיינים... מספיק שוחטים... מוהלים... מסדרי קידושין... אחראים על עירובין ומקוואות... הכל מאויש!!! אבל תכל'ס... שים לב מה קרה בסוף?? בשורה התחתונה אני נפלתי בין הכסאות... ומה יצא ממני?? **מסורתי!!!** אני אחד כזה שפזרתי את כל הסמכויות של התורה... חילקתי את היידישקייט בין כל האגפים... אתה תהיה הדיין בשבילי... ואתה תהיה

(המשך) מה ההבדל ביני לבין המסורתי???

בקיצור: זה מסורתי!!! ואגב: אל תקח ללב... לא קרה כלום... כולנו מסורתיים... זה לא עבירה להיות מסורתי... בדיוק כמו שאליבא דאמת אין איסור לקנות מצות במכולת וגם אין בעיה לקנות סט ד' המינים במחיר כולל... רק מה? מותר לנו לדעת שעדיין! אנחנו מסורתיים בעוד המון ערכים ביהדות ויש לאן להתקדם. (בסוף המאמר יש עוד הסתייגות חשובה)

תכל'ס: כלפי מה הדברים אמורים???

יש מושג שנקרא: "ברוך אשר יקים את דברי התורה הזאת", יש ברכה מיוחדת למי שמקיים!!! מקים את התורה... **מקים עולה** של תורה... גם נביא יש כינוי שנקרא "תופסי התורה"!! "נושאי הארון"!! התוארים האלו מאז ומעולם מאוד תפסו אותי... אני משתוקק לזכות להיות מקים תורה... תופס תורה... מנושאי הארון... אבל תכל'ס... מה זה? איך בדיוק עושים את זה?? איך בדיוק מקימים את התורה?? מאיפה?? לאן?? מי נגד מי?? מה זה הדבר הזה 'להקים' ולתפוס את התורה? בקיצור: **האם המושגים המרוממים האלו תמיד ישארו אצלנו** אי שם בעירפול של ה'סיסמאות' הנבובות המרוקנות מכל תוכן... אוו!!! שיש כן איזה כלים ודרך איך לזכות להיות באמת נושאי ארון ותופסי תורה ומקימי תורה?

אה... מעניין אותך השאלה הזו... גם לך מתחשק לך לזכות ב-ברוך אשר יקים את הדברי התורה הזאת... ולזכות להיות מנושאי הארון??

אז הנה!!! זו הנקודה!!! יש פה נקודה מאוד פשוטה:

ביחס למצות חבורה אני מבין מצוין מה נקרא **להקים את התורה!!!**

יש **תורה** שמצווה אותנו לאכול מצות בליל הסדר... זו התורה!!!

וכאן מתחיל ההבדל... גם אני וגם המסורתי יודעים שבעוד שבוע צריך איכשהו לאכול מצות שמורות משעת קצירה... רק מה?? אני **תפסתי את התורה!!!** תפסתי את העניינים לידיים! אני הבנתי שאם רוצים פה מצות שמורות בעוד שבוע ימים... זה לא ינחת מהשמים... צריך שמישהו ידאג לזה... ולכן נכנסתי לעובי הקורה... נדחפתי באיזה חבורה... עבדתי... הזעתי... והנה המצות!! ואילו המסורתי...?? הוא לא מבין מה הבהלה... ה' יעזור... מה עם בטחון בה'... אני סמוך ובטוח שעד ערב פסח יהיו לי מצות כשרות למהדרין... והוא צדק!! כשהגיע ערב פסח אכן חיכו לו בחנות 3 מצות כשרות למהדרין! רק מה כל ההבדל ביני לביני?? אני **הקמתי את התורה!!!** ואילו הוא?? הוא חיכה שהתורה **תקים אותנו!** הוא סמך על התורה שהיא לא תשאיר אותי בלי מצות...

אני זכיתי לישא את הארון!! ואילו הוא? הארון נשא אותו!!!

הלכה?? מה... אני מפגר?? מיד על תחילת החיים כבר להכריז על פשיטת רגל שאני לא רואה את עצמי כשיר לנהל את הבית הרוחני שלי בכוחות עצמי??

אתה קולט את התפיסה?? אתה קולט את הגישה???

פתאום קלטתי מה מפריד ביני לבין הרב שאני שואל אותו שאלות!!!

אם פעם חשבתי שזה עניין של כשרון... ידע... בקיאות... התמדה... שקידה... כעת מתברר לי שדווקא זה הפרטים השוליים... הסיפור האמיתי הוא: איך לגשת לעסק התורה!!! מי שניגש ליידישקייט מתוך הכרה שזה עסק שלי! עניין שלי! אני מעוניין לנהל את העניינים ואני לא בונה על מישהו שיהיה התלמיד חכם בשבילי ויענה לי ויספק לי שירותי דת!!! מי שניגש לתורה בגישה של מקים תורה!! הוא זוכה להקים עולה של תורה... הוי... כמה שזה פשוט...

האמת היא שזה קצת עניין של אופי... אני טיפוס כזה שכשאני נתקל באיזה פולמוס הלכתי מעשי... ואני רואה שכבר יצא על זה קונטרס בעד... ואז יצא קונטרס נגד... ויש מצדדים לכאן ויש לכאן... אז יש כאלו שפולמוסים כאלו דווקא מדליקים אותם!! הם נכנסים לנייעס הזה... אבל אני בדיוק הפוך... ככל שאני רואה שיותר דשים ומתדיינים בזה... אני לוקח אחרון... לא יודע... זה זה נשמע לי דברים של "מבוגרים..." אל תסבך אותי... אין לי שום דחף להכניס את עצמי לעובי הקורה... כי... נו באמת... הרי כבר יצא כבר קונטרס נגד... וקונטרס בעד... אז מה אתה רוצה שאני אוציא?? אז זהו שלא!!! הסוויץ שאני צריך להכניס לעצמי לראש... שמן הראוי שאני אכניס את עצמי לנושא... לא בשביל להוציא קונטרס... אלא כי התעורר פה דיון בנושא שנוגע אלי!! יש פה שאלה מעשיות בענייני ריבית, או חשמל של שבת, ואני לא אמור כמו מסורתי שצץ מהחלל ושואל... כבוד הרב... מה נסגר? ככה או ככה?? כנ"ל בנושא כשרות... העיילים מתחלק לשני חלקים. יש כאלו שכשרות זה נושא שמרתק אותם... זה הנייעס שלהם... ויש את האנשים כמוני... ש... שיאלה... תעשה טובה... תסכם לי בקצרה... איך שאתה רואה את אורך הזקן שלי... תגיד לי איזה כשרויות מתאימות לרמה שלי ומה לא נכונים בזאת?? אז זהו שלא!!! מן הראוי שאני אברר בצורה יסודית ולו בשביל לא להגיח כמו אדם מבחוץ... לך תסביר לי את זה...

תכל'ס... בשורה תחתונה!!! שלא תבין לא נכון... אין פה איזה ניסיון להפיכה צבאית בתוך בית המדרש... אל תדאג... הכל נשאר אותו דבר, כל אחד בסופו של דבר יתמקם בתחום שלו!! תהיה רגוע... אני לא אהיה מוהל ולא שוחט... וכנראה גם לא דיין, כל אחד ימשיך להתבצר בתחום שלו, הדין, והמורה הוראה, והשוחט, והסופר, ואחראי עירובין... רק מה?? עיקר המסר פה הוא בייחס ל- איך לגשת לעסק התורה!!! לדעת ש"אמיתיה של תורה" המקורית!!! זה פשוט ללמוד על מנת להיכנס לנושא הזה... אני יודע שזה לא פופולרי בדור שלנו... אבל אל תשכח שר' חיים מבריסק נקרא ככה... לא בגלל שהוא היה בריסקער ולא בגלל שהוא היה בוגר ישיבת בריסק... אלא בגלל שהוא היה הרב של בריסק!!!

כנ"ל כל רבותינו... את הנתון הזה אי אפשר להדחיק... בסופו של דבר ללמוד לאמיתיה של תורה זה להיכנס לעניין הזה!!! לפחות גם!!!

בן תורה זה אחד שעושה עבודה חרישית בינו לבין עצמו... אני מוכרח שהרוחניות שלי תגיע ממני! שכל עילויי יגיע ממני!!! שהרוחניות שלי לא תשען על מישהו אחר... ברוך אשר יקים!! שאני יקים את התורה... שהתורה לא תצטרך לגרור אותי... שהרבנים לא יצטרכו כל דבר להסביר לי... או לחשוב מאה פעמים האם אני כשיר להבין עניין...

הנה לך שתי נקודות לשיעורי בית מעמיקים ביותר בייחס למושג ששמו 'בן תורה'!!! הגיע הזמן ליצוק תוכן בסיסמא הזו!! בן תורה זה לא שם של מגזר... ולא שם של כובע וחליפה... מי שרוצה להפסיק להיות מסורתי ולהתחיל להיות בן תורה ולהקים בית של תורה!!! זה הנושא!!!

תהיה המקיים!!! תהיה היוזם... אל תכבד את אחרים בשירותי הדת...

נחזור לנושא הקודם... אתן לך עוד דוגמא:

השווער שלי שליט"א הוא רב חשוב שפוסק הלכות לרבים... שאלתי אותו פעם: מתי הוא התחיל ללמוד הלכה?? הוא ענה לי בפשטות: שבוע אחרי שהתחתנתי!!! מיד אחרי השבע ברכות קבעתי חברותא עם עוד אברך שגם הוא בדיוק התחתן... ומיד!!! מיד פתחנו טור ב"י שו"ע והלכות שבי"ד בעיון... ומתוך הסוגיות בגמ' עם כל הרצינות... אמרתי לו: נכון... הבנת... אבל היא גופא!! למה?? למה למדתם דווקא את זה אחרי החתונה?? מה הביא אתכם ללמוד דווקא את זה??

הוא עונה לי בפשטות... מה פירוש למה... התחתנתי... ויש לי כעת בית... ואני צריך לדעת איך יהודי אמור להתנהג בתוך הבית שלו...

אמרתי לו: הוי... נו... באמת... תודה רבה... מה זה קשור... גם אני התחתנתי! גם לי יש בית... וגם אני אמור לדעת איך להתנהג כמו יהודי... אבל בשביל זה יש רב והולכים אליו עם כל השאלות... בקיצור: זה שיש לי מטבח ובית... זה אף פעם לא גרם לי לפתוח שו"ע וי"ד ולהתחיל ללמוד ביסודיות... אם כבר זה גרם לי לברר בדיוק מי פה הרבנים בשכונה... מה המספר טלפון שלהם... מי הכי נחמד ואדיב... ולאיזה מו"ץ יש הכי הרבה סבלנות אלי...

ענה לי השווער שלי... סליחה... ואחרי החתונה... מי החליט לך כמה מינוס מאושר לקחת?? את מי שאלת איך להתנהג עם העובר ושב... וסתם ככה... איך לסדר את המדפים בארון... האם גם את זה הלכת לשאול?? לא!! למה לא?? כי... כי תן לי... זה הבית שלי!! זה החיים שלי!! תן לי לנהל את החשבון בנק שלי... ואת החיים שלי!!

על אותו משקל ביהדות!!! היהדות היא שלי!! היידישקייט היא שלי!! ולכן ברגע שהתחתנת... היה לי ברור ששו"ע וי"ד זה עניין שלי!! אני מעוניין להכיר את הסיפור מקרוב... כי זה החיים שלי והבית שלי... אה... אבל יש כבר רבנים שהם יודעים הלכות?? נכון... לרבנים יש גם חשבון בנק... לכן מה... לכן אני אלך לרווחה ואבקש שימנו את הרב לאפטרופוס שינהל לי את החשבון בנק עד סוף החיים?? אותו דבר כאן:

זה שהרב כבר יודע הלכות... ואני בשלב זה עדיין לא יודע!! זה נכון... בשביל זה בשנים הראשונות אני צריך ללמוד ולעשות שימוש ולשאל את הרב ולא לפעול באופן עצמאי... אבל לחתום קבע ולהכריז על עצמי רשמית שהרב מכאן ואילך מיופה הכח שלי לעניין

זו תפיסה שאמורה לעמוד לנו מול העיניים בעסק התורה!!!

אני כעת נכנס לעסק התורה... מה זה אומר 'עסק התורה'???

זה אומר שאני מעוניין להכניס את עצמי לעניין!! אני מעוניין להיות מקיים!!! מקים תורה!! זה עניין שלי!! אם אני עכשיו לומד מסכת בבא קמא... וכעת הנושא שלנו זה גנב גזלן ונזקי ממון... אז אני מעוניין להיכנס לנושא הזה כדי לדעת לדון ולהכריע במשפטי ה'...

אה... אז אתה רוצה להיות דיין?? מה... אתה לומד דיניות??

לא!! זה לא קשור לדינות ולא למשרת דיין... זה קשור לזה שאני לעת עתה מסורתי לענייני חושן משפט!!! עד עכשיו כיבדתי את הדיינים... שהם למדו בשבילי והם יודעים בשבילי לדון בדינא ודיינא. ולי לא נותר אלא להתעדכן בזמני קבלת קהל... אז זהו!!! שהגיע הזמן להפסיק להיות מסורתי לענייני חושן משפט... אני מעוניין להיות מקום עולה של תורה בדיינים!!! וכשאני אגיע למסכת חולין אני אגש ברצינות לסוגיות של איסור והיתר... למה? כי פתאום התלהבתי מה'קטע' של הוראה?? מה... מתחשק לי להיות מורה הוראה?? לא!! 'הוראה' זה לא סיסמא... ולא שם של שטעלע... אז מה כן?? אני רוצה להפסיק להיות מסורתי לענייני המטבח היהודי וכל אורח החיים היהודי שלי... הגיע הזמן להקים תורה... ליזום תורה... ולא להתחיל ולגמור את היידישקייט אצל המורה הוראה שהוא איש הדת שלי לענייני יורה דעה... וכן הלאה וכן הלאה...

עכשיו במאמר המוסגר!!! כמוכן שיש פה עוד רובד הרבה יותר עמוק... אם מקודם הצגתי סיטואציה... מה יקרה אם אני מוצא את עצמי לבד בקצה העולם... האם אני אדע איך להתנהג כמו יהודי בשחיטה, ותפילין, ויציעית וכו'?? טוב!! זו עוד השאלה הקטנה... כי השאלה הבאה היא הרבה יותר משמעותית!!! מה קורה אם אני מוצא את עצמי לבד לבד בסוף העולם... ודווקא מבחינת כשרות ושירותי דת... דווקא יש לי הכל... אוכל כשר... תפילין ומזוזות מהודרים... כל ענייני הדת פיקס!! אבל רמת הרוחניות האישית שלי?!? מה עם הרוחניות? אני לבד לבד... אין אוירה של בית מדרש... אין לי חרדי אחד מול העיניים... אין לחץ חברתי תורני... אני לבד... ותחשוב מה קורה אם אני לא באמת לבד... אלא מוקף מכל הכיוונים באנשים רדודים וחילונים... נו... כמה זמן נראה לך שהרוחניות שלי תחזיק מעמד בלי כל האוירה החרדית והדוסית שאני חי בה?? תחשוב טוב טוב על השאלה הזו...

ואם התשובה היא ש... ש... שתוך חצי שנה ה' ישמור מה יקרה לי... אז מה זה אומר?? זה אומר שאם עכשיו אני כן חרדי ודתי!!! זה רק בגלל המסביב... רק בגלל כל הדוסים שמסתובבים מסביבי... ובגלל התקנון של המוסדות שהם נושפים לי בעורף... הנה לך פרק ב'. -ב- אשר לא יקים!!! התורה מצוה אותנו: שאתה תקים את התורה... שלא התורה תצטרך להקים אותך... שתהיה נושא את הארון... ולא הארון נושא אותך

פ"ג: ההמשך והתפנית... ובעיקר הזוית השונה בחייו של ליבל גנב...

אני מבקש את סליחת הקוראים... בשבועות האחרונים הייתי יותר מידי טרוד עם ליבל גנב... הוא הצליח להוציא אותי משלוחות נפשי... שכחתי מט"ו בשבט... שכחתי מקרבן פסח של פרשת בא... והאמת היא שעדיין לא סיימנו איתו כי אנחנו בעיצומה של מסכת ב"ק... קטע בשלב של החובל... אבל אני מוכרח להסתייג!!! בשבועיים האחרונים דיברתי בזלזול ובגיוחן על ליבל גנב... ובצדק!!! לפגוש גנב כזה שיטתי שמבסס את כל חייו על גנבות זה משהו שראוי לכל הגינוי האפשרי... אבל!!! תתפלא לשמוע שלא הכל שחור לבן...

ליבל גנב... אל תראה אותו ככה... לא תמיד הוא היה גנב... הכל התחיל מעניות ודלות מחפירה שהייתה מנת חוקו בבית... (שאמנם קרתה באשמתו בעקבות תרומה שהוא נתן בעין רעה ותוצאה מזה היה שדפון בתבואה שהפיל עליו את הגלגל) והילדים התחילו להתגלגל ברחובות ולחזר על הפתחים... והבת הקטנה ניצלה ברגע האחרון מלדת לרחוב... ע"י ששכנעו את ליבל למכור אותה לאמה העבריה... שכן גם היא תרויח שהיא תכנס לבית מסודר עוטף וחם... וגם הוא יקבל סכום כסף שיעזור לו לבלום להאט את קצב הקריסה הטוטאלית... לבנתיים דווקא בתו של ליבל עשתה חיל בביתו והתגלתה כבעלת מדות נפלאות... ובסוף הוא השיא אותה לבנו הבכור!! והם הקימו בית לתפארת... וגם אפרים!!! בנו היחיד של ליבל... תתפלא לשמוע אבל הוא בן עליה מרוסם... התקיים בו 'הזהרו בני עניים שמהם תצא תורה', ולאחר שנות רבע ורוזן... הוא הלך לשיבה בירושלים ועלה והתעלה שם כאחד המיוחסים שבחבורה וכיום הוא בראש שורות היושבים והמשמשים בסנהדרין קטנה שבעיר 'חנניות' שליד ירושלים... בקיצור: ליבל... אל תמהר לזלזל בו... סו"ס יש פה גם משפחה!!! יש לו ילדים טובים שבשלב זה אמנם לא יכולים לעזור לו... אבל הם ילדים שלו... ולכן גם הנושים של ליבל... שהם מכירים את הפירות המתוקים שליבל העמיד כאן... הם נוהגים איתו קצת יותר בהתחשבות ורגישות... סו"ס יש פה עוד אנשים ברקע (גם כשבנימיני גנב, אם אבא שלו יעקב. נדרש מבעל הגביע להתחשב)

אפרים יושב בבית המדרש שבירושלים... סמוך ונראה לציון הר קדשך... לא פסיק פומיה מגירסא!! אוכל חולין על טהרת קודש... כל כולו קודש קדשים... ולפתע טפיחה על השכם... אפרים מסובב את הראש... אבא!!! אפרים מיד מתרומם מלא קומתו... אבא איזה הפתעה... אפרים מושיט לאבא את היד כזו אהבה... ליבל גנב פונה לבנו בשקט... תדע לך שאתה הנחת שלי בכל החיים!!! אני כעת כל הזמן נרדף... גם פה בירושלים יש כמה שכבר זיהו אותי ואני במרדף... אבל תן לי משהו לאכול... אני רעב... אפרים רץ מהר מהר... הוא יצא לרחוב וביקש מהשכנים אוכל... וסועד את אבא שלו... ליבל לבנתיים סיפר לאפרים איפה זה אוזח... לאן פני מועדות... אפרים שומע ובוכל את הרוק... אבל אבא!! תדע לך... מה שיהיה ומה שלא יהיה... אני שלך!!! אני בן שלך!! כמה שירדפו אותך... אני תמיד ישרא בן שלך ואכבד אותך!!! ליבל הקשיב והסמיק... דמעות עמדו בעיניו והוא הלך... כעת הגיע תורו של אפרים לדמוע... הלב שלו נצבט!! זה אבא שלי!!! שאני חייב לכבד אותו... תכל'ס... אפרים מיד עדכן את החברותא... היום אני טמא!!! אל תתקרב אלי... מה יש?? משהו טמא לחץ לי יד לשלום עליכם... מי?? לא... לא משנה... רגע... אז למה הושטת לי יד?? הרי אתה טהור? נו... לא משנה... לך תסביר לחברים שזה אבא שלי... ליבל גנב... לך תסביר להם שגם ליבל גנב... ברגע שהוא אבא!!! הוא יותר חשוב מקודש וקדשיו!!! אפרים עדכן שאתה השתי חלות נודה וחתיכת הבשר הוא כבר לא יוכל לאכול... והוא דאג שמישהו אחר יאכל את זה... עד חצות לילה...

בשעות הצהרים הגיע החברותא של אפרים... ר' ציחא הגר הישישי!!! ר' ציחא הוא תוספה בפני עצמה, מדובר בגר שעזב את אבי ועמו וילך אל עם אשר לא ידע תמול שלשום... ומאז הוא ממש כמו שבט הלוי שנדבה אותו ורחו והבינו מדעו ועזב חשבונות הרבים וכל היום הוא יושב בבית המדרש... ואפרים הוא אחד מהת"ח שמלמדים אותו תורת ה'... וגם היום ר' ציחא הגיע לבית המדרש כבכל יום... והפעם הוא רואה שאפרים נראה טרוד... עגמומי ומדוכדך... ר' קטיפא ניסה לשאול בעדינות מה קרה... אפרים נאנח... לא נעים לי לומר... אני קצת מקנא בך... אתה גר!!! הותרת את כל העבר שלך מאחור... כתינוק שנוגד דמי... אין לך מצפון על ההורים והמשפחה שנתרו אי שם... אבל אני יהודי!!! ויש לי יחס ואני מחויב בכבוד אב... והיום היה לי מפגש עם אבא שלי והלב שלי נקרע!!! הלב שלי נשבר לרסיסים לראות את אבא שלי מתגולגל בחרפה וביזיון... מפרשיה לפרשיה... ואני מכיר את אבא שלי... לא תמיד הוא היה כזה!! הצרות והחובות שעלו והשתרגו עליו מכל הכיוונים... כתוצאה מזה נוצר מצב שאין לו מה להפסיד... הוא יודע שמה שהוא יעשה ומה שלא יעשה... את הררי החובות שלו אף פעם לא יכסה... גם אם הוא ימכר לעבד עברי לשש שנים ויכסה את החובות... הוא מסיים בזה רק את הקרן!!! ואז רק יתחילו לגלגל עליו את כל הכפל והד' וה' ותכל'ס... אני הבן שלו!! וכואב לי לראות את אבא שלי כך, כשאין לי שום דרך איך להוציא אותו מהבוץ... ר' קטיפא הישישי שקע בהרהורים... ואז לפתע הוא הפטיר ואמר: אתה יודע מה אפרים... אתה הרי יודע שאני אדם מבוגר וערירי... אין לי ילדים וסתם ככה אין לי יורשים!!! אם ככה... יש לי הצעה... אם העניינים ימשיכו להתגלגל ככה... הרי במקודם או במאוחר... יום אחד ב"ד ימכרו אותו לעבד... כשזה יקרה!! אני אציע את עצמי לקנות אותו ו... אפרים נאנח וקטע את ר' קטיפא... או... אני רואה שאתה לא קולט כמה מדובר... אף ישישי בגיל שלך לא מוכן לקנות עבד שנמכר בגנבות... תבין שעבד שנמכר בגנבות זה פרוייקט סוציאלי לכל דבר!!! כי אם בתור בן חורין הוא היה גנב... אז בתור עבד שמסתובב לך בתוך הבית... כ"ש שהוא יהיה גנב... בפרט שקיי"ל שעבד שגנב פטור (שאם יקניטו רבו ין וידיק גדישו של תבירו וכו') כך שלקנות עבד עברי זה תיק סוציאלי מורכב שרק אנשים מאוד מסוימים מוכנים ללכת על ההרפתקאה הזו... לא בשביל אדם מבוגר כמותך... ר' קטיפא חייך ואמר: אפרים... בדיוק בשביל זה אני גר!!! ובתור גר יש לי שוק מיוחד!!! בשוק של העבדים עבריים שמוכרים עצמם להיות מטפלים בקשישים... יש מחירון מסוים!! ואילו יש מחירון יותר זול... עבדים ששומעים שאני גר... הם פתאום מוכנים להתקפל ולבא אצל בכל מחיר... תנחם למה?? אני לא טיפש... אני מבין מצוין למה... כי היות ואין לי יורשים!!! אז הם פשוט בונים עלי... הם בונים להיות ב'ציצית נשמה' שלי ולזכות בכל הנכסים שלי לאלתר... אני מודע לכך שזה השיקול שלהם!! אבל אני לא לוקח ללב... כי סו"ס זה משחק לטובתי... כי ככה הם משקיעים ובוטחים שלי עם כל הלב... מתוך הימור שאולי הם משקיעים בשלהם... תכל'ס... עדיין לא קניתי עבד עברי!!! ובשבילך... בשביל הפגם משפחה שלך אני מוכן לקנות את אבא שלך בתור המטפל שלי... ואותי הוא לא יגנוב!!! הוא גם לא ישרוף את הגדיש שלי... כי אבא שלך גם יעשה את החשבון שכולם עושים... ואני בעד!!! אחרי 120 הוא יזכה ברכוש שלי וזכה הוא יוכל לסגור את כל הפינות... ואדרבה!! אני בעד לדבר איתו על זה מראש... שכבר מעכשיו יראה אור בקצה המנהרה ולראות בזה תכנית שיקום ריאלית להתייצב על דרך המלך!!! אפרים השתומם!!! הוא היה מופתע בכל קנה מידה!! על כזה היקף של תכנית שיקום הוא לא חלם בחיים שלו!!! ציחא הגר סיים ואמר: תדע לך אפרים!!! אני מוכן לעשות זה רק בשבילך!!! לא בגלל שאתה החברותא שלי... אלא בגלל שככה איכפת לך מאבא שלך... הזהרו באבות של בני עניים...

ניתן עינינו וליבנו להיות מצירים

עליהם...

המצפון שלי כיהודי מחייב בימים אלו להקדיש פינה או טור בעלון לצערם של ישראל והדם יהודי שממשיך להישפך שם במלחמה... מה אכתוב בטור הזה?? לא יודע... אולי עדיף להשאיר טור ריק ולא לכתוב כלום... אבל איזכור חייב להיות!!! חייבים לזכור שחלפו ארבעה חודשים של לחימה ועדיין כלל ישראל שרוי בצער... ---

עכ"פ לצורך העניין... הפעם אקדיש כמה משפטים ספורים על התופעה הכאובה ביותר ולצערנו גם מצויה בכך וכך אחוזים של חיילים יהודים שנהרגים מכדור תועה של אחיהם היהודים... אז זהו!!! שיהושע בן נון מקדיש לנושא הזה ברכה מיוחדת!!!

הסיפור היה בשבט גד... שכידוע הם היו הגדול הנאמן והציתין ביותר למשה רבינו ואח"כ ליהושע בן נון... והנאמנות שלהם הייתה בלתי נתפסת הם עזבו את המשפחה וילדים קטנים במשך י"ד שנה שכיבשו וחלקו (למרות שע"פ התנאי מראש משה רבינו חייב אותם רק את ה' שכיבשו ולא שחלקו... אבל הם מיוזמתם נשארו בשדה הקרב עוד שבע שנים נוספות כדי להיות הצוות הנאמן של יהושע בן נון) מדובר היה בגיבורים עצומים... שהרוגיהם ניכרים!! כי הם היו מוכים זה היה זרוע אף קדקוד- ראש ויד ביחד... "פניהם כפני לבאים..." בקיצור: לוחמים ללא חת במשך ארבע עשרה שנה ברציפות...

ואז!!! סו"ס הגיע הרגע הגדול להיפרד מהרועה הנאמן יהושע בן נון... ולפתע יהושע מפתיע אותם... ומברך אותם אותם ש... שינצחו במלחמה!!! ושבת גד נבהלים... על מה יהושע מדבר? סיימנו עם המלחמה... הם יודעים שיהושע לא סתם מדבר... אם בדיק עכשיו יהושע "זוכר" להיות מוטרט יותר מתמיד ולברך אותנו שננצח במלחמה כנראה שמחכה לנו עוד מלחמה... ולא סתם... אלא היות עוד יותר קשה ומסוכנת... עוד יותר מכל ה-14 שנים האחרונות... וכל ה"א" מלכים שהם הרגו... מה כבר יכול להיות??

נו... ומה קרה באמת???

בני גד מגיעים סו"ס הבייתה... סו"ס חוזרים לחיק משפחתם...

ולפתע שוב מתחילה מלחמה!!! ההגריאים פתאום נזכרו לצאת ולהילחם... נו... לא נורא... בני גד למודי קרב... נו... בא נצא... נטרפו זרוע אף קדקוד ותוך יומיים נחזור הבייתה...

אבל לא!!! הפעם זו מלחמה אחרת לגמרי לגמרי!!!

מה מתברר??? שהיות ועברו 14 שנים תמימות שבני גד לא ראו את הילדים שלהם... לבנתיים הילדים שלהם גידלו שער ארוך (דרך אבל...) והישמעאילים גם גידלו שער כדי להיות דומים להם... ואז הם התערבבו בהם... בקיצור: חטופים!!! וברגע שבני גד התחילו להילחם... הם פתאום מצאו את עצמם בחזית מסוכנת ובערה אמיתית!! זו החזית הראשונה שאתה לא יכול לדהור כלביא שכן ולטרוף זרוע אף קדקוד... כי אתה יכול בטעות להרוג את הבן שלך

אז הם הבינו ממה יהושע בן נון היה כ"כ מוטרט... למה דווקא עכשיו הם היו צריכים ברכה מיוחדת עוד יותר מכל מלחמות המלכים... ואז קרה גם ו"היף הקב"ה בלבים של הבנים והיו אומרים עננו ה' עננו, עננו אלוקי אברהם, אלוקי יצחק ואלוקי ישראל עננו, ה'א הוא רבתינו ויעזרו עליהם... כי לאלוקים ענקי את הנס הזה צריכים גם עכשיו בחזית כ"כ בוציית ומסוכנת... בשעת!! מה שעמד לשבט גד זו הברכה של יהושע בן נון... וכעת גם אנחנו צריכים הרבה תפילות... כדי שברכת יהושע בן נון תחול גם לאחינו שנמצאים שם שיצאו מאפילה לאורה...

